

वाद^० Buāc. P. 8,9,22. अन्नुगुप्त adj. der vor nichts einen Abscheu hat MBh. 13, 3077.

नुगुप्सु (wie eben) adj. einen Abscheu —, Widerwillen habend: यद्वा-
क्षणा नुगुप्सुर्न भनयेदितदुष्टस्य लक्षणम् Çāñk. Çr. 3,20,5. अर्धम^० P. 2,1,
37, V Art. 2.

नुगुर्वणि (von गुर = गर) adj. pretstellig, -kundig: मन्त्रज्ञिक्त्वा नु-
गुर्वणि हेतारा देव्या RV. 1,142,8.

नुङ्, नुङ्गति verlassen Duātup. 3,51. नुङ्गित adj. subst. outcaste, de-
serted, injured, abandoned; a man of degraded caste Wils. — Vgl. पु-
ङ्, वुङ्.

नुङ्ग m. *Argyria speciosa* oder *argentea Sweet.* (eine Winde) AK. 2,
4,5,3. Auch नुङ्गा f. RAMAN. zu AK. ÇKDr.

नुञ्. In MÜLLER'S Ausg. des RV. wird 2,33,1 dreimal ज्ञोषिषत् ge-
schrieben, woraus sich नुञ् als Nebenform zu नुष् ergeben würde. In-
dessen liegt hier doch wohl ein Fehler st. ज्ञोषिषत् vor, wie unsere
Abschriften und ein Mpt. des RV. auf der Tübinger Universitätsbibl.
liest. Dass Sā., der die Form auf नुष् zurückführt, den Wechsel zwi-
schen ङ् und ष nicht berührt, spricht wohl auch dafür, dass ihm ज्ञोषि-
षत् vorgelegen habe. Ebenso findet sich die Form ज्ञोषयुः TBr. 2,7,43,
14, welche für sich allein aber nichts beweist, da die Calc. Ausg. die-
ses Buches voll von Fehlern ist.

नुञ् (?), नुञ्चति und नुञ्चयति sprechen Duātup. 33,119.

नुट्, नुटति v. l. für नुड् binden Duātup. 28,85.

नुटक 1) n. = नटा Haarflechte ÇABDAR. im ÇKDr. — 2) f. नुटिका = चू-
डा (शिखा) ein Büschel von Haaren auf dem Scheitel des Kopfes ebend.
— Vgl. नुट.

नुड्, नुडति binden Duātup. 28,85. gehen (v. l. नुन्) 37. — जोडयति
schicken, senden 32,104.

नुत्, नुतते glänzen Duātup. 2,30. — Vgl. न्युत्, युत्, युन्.

नुतुम und नुथुम falsche Lesarten für नितुम Z. f. d. K. d. M. 4,306. fg.

नुन्, नुनति gehen (v. l. नुड्) Duātup. 28,37.

नुमर m. N. pr. eines Grammatikers: व्याकरणं citirt im ÇKDr. u.
काशि. नुमरान्दिन् Colebr. Misc. Ess. II,45.46. — Vgl. नौमर.

नुम्बक m. VS. 23,9. Nach ÇAT. Br. 13,3,6,5 eine Bez. des Varuṇa.

1. नुर् (Nebenform zu 1. जर), partic. नुरते, ँताम्; नूर्यति; नुनुर्वस्;
नूर्णा; in Verfall kommen, gebrechlich werden; altern; vergehen: नुरते
च्यवानाय RV. 7,68,6. जराय नुरताम् 2,34,10. च्यवानाञ्जुनूर्यः 5,74,5.
1,37,8. 116,10. 158,6. 2,4,5. न वां नूर्यति पृथ्या कृतानि 1,117,4.7. अ-
या कृपा न नूर्यति 128,2. देवनिदो ह प्रथमा अर्जुन् 152,2. नूर्यत्स्वगिरि-
जरो वनेषु 3,23,1. अर्दिन् नूर्णामति सर्पति बचम् (vgl. जरायु) 9,86,44.
युगा नूर्णव वरुणस्य भूरः 1,184,3. 46,3. 180,5. नूर, नूर्यते altern Duā-
tup. 26,47. — Vgl. नूर्य, नूर्य.

2. नुर = 1. नुर am Ende von comp.; s. अजुर (so ist st. अजुर zu
lesen), अमा^०, अस्त^०, धिया^०, सना^०.

3. नुर Nebenform von गुर; s. नूर्णि.

नूर्य (von 1. नुर) adj. alternēd u. s. w.; s. अजूर्य und vgl. नूर्य.

नूर्व s. नूर्व.

नुल्, नुल्लयति zerreiben Vop. in Duātup. 32,104.

नूर्वस् (von नूर्) n. Raschheit, Lebendigkeit: आ नः सोमं सक्त्वा नूर्वा द्वयं न
वचंसे भर RV. 9,63,18.

1. नुष्, नुषते Naigh. 2,6. Duātup. 28,8. अन्नुषे, अन्नुषन् RV. 1,71,1. नु-
षत्; नुषरत् 3. pl. pot. RV. 1,136,4. 10,65,14. समानुष्यात् HARIV. 7431.
नुनुषे; seltener act.: नुषति, नुष, नुषत्; नुनुषामि, ँति, ँथस्, ँथ; नु-
नुषस्, ँषत् (P. 7,3,87, V Art. 2); नुनुषते (dat. partic.) RV. 9,103,1.
नुनुषन् 4,36,7. 7,59,9. P. 7,1,45, Sch. नुनुषि 2. sg., नुनुषिषत् (Sch. zu
P. 3,1,34. 4,7.94.97; vgl. u. नुन्); नुनुष, नुनुषस्, नुनुषस्; नुनुषी. 1) be-
friedigt —, günstig —, vergnügt sein: मनसा नुनुषाणाः RV. 1,171,2. 4,
23,1. यत्र देवसो अन्नुषत् विश्वे VS. 4,1. इन्द्रं नुषस्व प्र वंक्ष AV. 2,5,1.
नुषो सवितः RV. 10,158,2. 2,35,1. प्र सोमाय वच उच्यतं भूतिं न भ्रा-
मृतिभिर्नुनुषते 9,103,1. अज्ञो क्षेका नुषमाणो ऽनुशेते ÇVETĪCV. UP. 4,5.
सर्वातिथिर्या हि नुषत्यरिघ्नः (शिवः) HARIV. 7430. यथासुखं नुषधं भोः MĀH.
P. 31,49. — 2) Etwas oder Jmd gern haben, lieben; Gefallen finden
an, sich einer Sache erfreuen; sich munden lassen u. s. w.; mit acc.
und gen.: ब्रह्मं RV. 1,132,5. 163,2. ÇVETĪCV. UP. 2,7. यज्ञम् RV. 1,139,
11. सोमम् 136,1. सर्वन्म् 3,43,4. नुष्येणे समिधं नुष्याङ्कृतिम् 2,37,6. अ-
न्यसः 36,3. कृषिषः AV. 7,47,2. VS. 2,13. इमो देवो ज्ञायमानो नुषत् RV.
2,40,2. क्रतुं ह्यस्य वसेवो नुषत् 7,11,4. सव्यं नुषाणाः 3,43,2. 4,25,1.
8,61,2. प्रणुतं क्वं यदि मे नुनुषथः 7,82,8. यथा नो मित्रो वरुणो नुनु-
षत् 3,4,6. AV. 2,26,1. 6,61,3. प्र ते कृतानि ब्रवाम् यानि नो नुनुषथः die
du von uns gern hast d. i. gern hörst RV. 5,30,3. नुनुषो दत्तस्य सोमिनः
8,51,6. इन्द्रं नुषाणा जनयो न पत्नीः VS. 20,43. ÇAT. Br. 1,5,3,23. 8,4,
37. एषैव बुद्धिर्नुषतो सदा त्वाम् MBh. 3,12396. तन्निबोध नुषस्व च 2,
1718.2000. 5,4195. fg. कथा मदीया नुषमाणः प्रियाः Buāc. P. 7,10,11.
नुषतो (gen. pl.) तत्कथामतम् 1,18,4. यस्याङ्गिरेणुं नुषते ऽननीप्सोः 20.
तव मम च गुणैर्महानुभावा नुषतु मतिं सततं स्वधर्मयुक्तेः MBh. 13,1859.
नुनुष भगवान्देवस्तडपस्थानम् HARIV. 7227. देवा नाश्रद्धानाद्धि कृषि-
षति MBh. 3,12732. सो ऽपि तदयमा कामान्यथावञ्जुषुषु Buāc. P. 9,18,
45. यद्योषनुषं विषयान् नुनुषे 46. सन्नं नुषाणस्य भवाय देहिनाम् 8,5,23.
तमो नुषाणाः 3,1,8. पारिजातगुणान्मर्त्या नुषति यदि नारद । देवानो मा-
नुषाणां च न विशेषो भविष्यति ॥ geniessen HARIV. 7272. sich Jmd (acc.)
günstig erweisen: (पन्थानः) ते मा नुषतो पर्यसा घृतेन AV. 3,13,2. Jmd
(loc.) Etwas (acc.) gern erweisen: अया यो मर्त्या इवा धियं नुनुष धीति-
भिः RV. 6,14,1. नुष्ट (नुष्टं AV. 2,36,1. 4. 5,7,4 und in der späteren
Sprache P. 6,1,209.210.) beliebt, erwünscht, wohlgefällig; gewohnt;
selten mit instr., gew. mit dat. oder gen.; compar. RV. 8,83,11. superl.
1,87,1. 163,13. ÇAT. Br. 1,1,2,12. इन्द्राय वाहः कृपावाव नुष्टम् RV. 3,
53,3. 5,4,5. नुष्टो मदीय देवतात इन्दो 9,97,19. 1,44,2. 4,37,2. 8,76,3.
वसतिः 1,33,2. पतिः 9,97,22. नुष्टं जनाय द्वाप्रुषे 1,44,4. उचथानि ते नु-
ष्टानि सतु मनसे 73,10. नुष्टा वरेषु AV. 2,36,1. भगस्य 4. नुष्टं देवानामुत
मानुषाणाम् देवेभिः, मानुषभिः RV.) 4,30,3. ÇAT. Br. 1,7,2,10. KĪTJ.
Çr. 9,8,16. ÇĀñk. Çr. 1,4,5. येनानृशस्याच्छास्यतं साम नुष्टम् HARIV. 7431.
अनार्यनुष्टम् (पापम्) R. 2,82,13. BHAG. 2,2. Vgl. अन्नुष्ट. — 3) sich einer
Sache (acc.) hingeben, üben; erleiden: तपो नुषाणाम् BHĀG. P. 8,7,20.
स्वकर्मज्ञानपरितापान् नुषाणाम् 2,2,7. अन्नुषत प्रुचम् BHĀTĪ. 17,112. — 4)
an einem Orte Gefallen finden, seinen Sitz an einem Orte nehmen, auf-
suchen, besuchen, bewohnen: स्वं स्वं धिष्यं चैव नुषतु देवा कृतं सोमं प्र-